

TALEPAPIR

Dato: 27. januar 2009
Kontor: Kontrol og Analyse
Sagsbeh.: DKA

Titel	Talepapir til besvarelse af samrådsspørgsmål I
Målgruppe	Integrationsudvalget
Anledning	Samråd
Tid og sted	Den 3. februar 2009, Folketinget

Samrådsspørgsmål I til integrationsministeren:

”Ministeren bedes forholde sig til kritikken fra EU-kommissionen vedrørende den manglende implementering af opholdsdirektivet.”

Tale:

[Det talte ord gælder]

Den 10. december sidste år offentliggjorde Kommissionen sin evalueringsrapport om medlemslandenes gennemførelse af opholdsdirektivet i national ret.

Ifølge Kommissionens evalueringsrapport skulle Danmark være et af de lande med den laveste grad af gennemførelse af direktivets regler.

Det er jeg ikke enig i.

Det er min klare opfattelse, at Danmark har gennemført opholdsdirektivets regler korrekt i dansk

ret. Dermed lever vi op til vores forpligtelse om at gennemføre EU-direktiver i national ret.

Kommissionens vurdering bygger på de nationale regler, som de forelå i juli 2008.

Altså før Metock-dommen blev afsagt og før de efterfølgende ændringer i de danske regler.

Vi har som bekendt som følge af Metock-dommen i løbet af efteråret foretaget en række ændringer i EU-opholdsbekendtgørelsen for at efterleve Metock-dommen. Der er navnlig tale om ophævelse af kravet om forudgående lovligt ophold.

Hertil kommer, at der er forskellige måder, man kan vurdere, hvordan et medlemsland har gennemført et direktiv korrekt i national ret.

I det konkrete tilfælde med opholdsdirektivet har Kommission – så vidt jeg ved – foretaget evalueringen på grundlag af en ”ord for ord”-gennemgang af opholdsdirektivets gennemførelse i medlemslandene.

Vi har i Danmark ikke tradition for at gennemføre EU-direktiver ”ord for ord”.

Jeg vil hertil gerne fremhæve, at der ikke efter EF-domstolens praksis påhviler os en forpligtelse til at gennemføre direktiver ordret i national lovgivning.

Derfor kan Kommissionens konklusion i forhold til Danmarks gennemførelse af direktivet også skyldes, at Kommissionen ser anderledes på, hvordan et direktiv skal gennemføres i nationalt ret.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at uddybe over for udvalget, hvordan opholdsdirektivet i dag er gennemført i dansk ret.

Opholdsdirektivet er først og fremmest gennemført i EU-opholdsbekendtgørelsen og i den generelle regel i udlændingeloven om, at en række bestemmelser i loven kun finder anvendelse i den udstrækning, det er foreneligt med EU-retten.

Kravet om, at der ikke må ske automatisk udvisning som konsekvens af modtagelse af sociale ydelser, er gennemført i sociallovingen.

Direktivets bestemmelser om, at en afgørelse skal være skriftlig, med begrundelse og med klagevejledning følger i Danmark af forvaltningsloven. Adgang til domstolsprøvelse af en forvaltningsafgørelse fremgår af grundlovens § 63.

Disse grundlæggende regler har vi haft længe før opholdsdirektivets vedtagelse.

Derfor vil det heller ikke give mening at gennemføre disse procedureregler i en særlig form i forbindelse med gennemførelse af direktivet.

Reglerne for visum efter EU-reglerne om fri bevægelighed er i en vis udstrækning gennemført ved skriftlige vejledninger og retningslinjer, hvilket er i overensstemmelse med den praksis, vi i Danmark anvender på dette område.

Det er min vurdering, at dette er den mest hensigtsmæssige måde at regulere visumområdet på.

Denne form for regulering giver mulighed for en smidigere adgang til at ændre praksis, når der er behov for det, uden at det kræver en ændring af selve lovgivningen.

Jeg følger, som jeg også har nævnt under tidligere samråd, dette område meget tæt, og hvis det viser sig, at der på enkelte områder er behov for at præcisere reglerne i dansk ret, vil vi naturligvis gøre det.

For jeg vil gerne understrege, at EU-borgerne har de rettigheder i Danmark, som følger af opholdsdirektivet.